

Pašiem sava zeme UN SAVI RAKSTI

AGRA VECKALNIŅA FOTO

Inese Elsiņa

Nupat oficiāli atvērtās SIA "Mailišu fabrika" ražotnes Ērgļu pusē specializācija ir mūsdienīgu audumu ražošana, saglabājot senču tradīcijas. Ilzes Mailītes izlolotais uzņēmums piesaistījis līdzekļus Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai atbalstītā projektā, un šī ir tikai viena no iespējām, ko Ilze iesaka izmantot arī visiem tiem, kas domā par atgriešanos savā dzimtajā zemē, lai te darītu to, ko sirds liek un rokas prot.

No skolas līdz savai fabrikai

Ilze neslēpj, ka pēc zināšanu ieguvies projektēšanā, būvniecībā un daudzās citās jomās izkristalizējusies pārliecība par savas darbnīcas celšanu dzimtajos Ērglos. Domu stiprinājusi pierede ārzemēs - lai saprastu savu ceļu un nākotnes mērķus, četru mēnešus viņa veica roku darbus Grieķijā. Pēc atgriešanās un spēku sakopošanas Ilze ieceres īstenošanā iesaistīja arī radus. Lai "Zemzaru" mājās ierīkotu aušanas darbnīcu, telpu vīzijas izstrādei tika uzrunāts brālēns, arhitekts Austris Mailītis. Viņš ir viens no titulētākajiem jaunās paaudzes arhitektiem Latvijā, sevi apliecinājis ne tikai Eiropā, bet arī tālajā Ķīnā. Tomēr lai cik vilinoši būtu pasūtījumi ārzemēs, dzīdzīlā sakņu izjūta aizvien uzturējusi pārliecību, ka par savu dzīvesvietu jāsaglabā Latvija.

Mailišu fabrikas kontekstā Ilze kopā ar Austri nolēma nojaukt "Zemzaru" ēkas (celta 1938. gadā) lodes daļu, kas bija bēdīgā stāvoklī, un uzcelt pilnīgi jaunu piebūvi divos stāvos, kur tiktu novietots fabrikai nepieciešamais. Interesanti, ka ēkas daļas demontāžas laikā varēja ieraudzīt Ērgļu vēstures liecības no Otrā pasaules kara - vecajās dēļu sienās bija daudz ložu caurumu, arī ložu šķembu.

Līdzās Ilzei audumu fabrikas vīrišķais balsts ir vijas draugs Artūrs Bacis. Artūrs divus gadus nostrādāja Norvēģijā, taču tur nepalika, atgriezās Latvijā, jo tāpat kā Ilze saprata, ka negrib mētāties pa svešām zemēm, bet visus spēkus, prasmes un enerģiju vēlas ieguldīt Latvijā. Kāpēc cīnīties svešumā, ja var ieceres īstenot dzimtenē?

Šobrīd Artūrs, pateicoties kontaktiem ārzemēs, apņēmies organizēt paša austu segu un paklāju pārdošanu. Auž jaunas segas, lai veidotu produkcijas uzkrājumu. Roku darbs un dabiskās materiāls allaž bijuši modē, tie iztur laika pārbaudi un konkurenci ikvienā kultūrā un valstī.

No uzņēmumā esošajām piecām stellēm Artūrs darbam izvēlējies Vīlumsona stelles. Lēgendārā amatnieka, audēja un konstruktora Pētera Vīlumsona

Inese Mailīte (no kreisās), Ilze Mailīte un Artūrs Bacis sava uzņēmuma atklāšanas dienā. Ilze neslēpj, ka, lai piepildītu savu sapni, četru mēnešus smagi strādājusi Grieķijā. Pēc atgriešanās mājās no ārzemēm viņā vēl vairāk nostiprinājusies pārliecība par to, ka nav labākas vietas par Latviju. Arī Artūrs, kas pāris gadu pastrādājis Norvēģijā, ar prieku atbalstījis draudzenes projektu.

VIZĪTKARTE

Ilze MAILĪTE

Mācījusies Vadības zinību programmu Latvijas Universitātes Ekonomikas un vadības fakultātē. Latvijas Lauksaimniecības universitātē ieguvusi vides zinātņu profesionālo bakalaura grādu vides saimniecībā un vides inženierzinātnē, vides inženiera kvalifikāciju; inženierzinātnu maģistra grādu hidroinženierzinātnē.

Strādājusi SIA "Velve" par piedāvājuma sagatavošanas speciālisti/iepirkumu speciālisti; SIA "Belss" par projektēšanas inženieri, autoruzrauga palīdzi; Latvijas Lauksaimniecības universitātē Lauku inženieru fakultātē Vides un ūdenssaimniecības katedrā par projekta "Starpnozaru zinātnieku grupas modeļu sistēmas izveide pazemes ūdeņu pētījumiem" laboranti; Lauku atbalsta dienesta Viduslatvijas reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Zemes un ūdens resursu daļā par pārvaldes referenti; Lauku atbalsta dienesta Zemgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Zemes un ūdens resursu daļā.

pusautomātiskās stelles pirms simts gadiem bija īsta revolūcija stellu attīstībā. Vīlumsona stelles uzskatāmas par tiešu programmējamo stellu priekšteci.

Darbnīcas atklāšanā acis prieceja vairāki Artūra noaustie deķi, kas kopā ar Ilzes austajām segām bija izlikti apskatei uz Mailišu fabrikas iekšējā balkona margām. Krāšņi, dekoratīvi un acīj tīk tūkami.

Dzīmtas pienesums

Ilzes mamma ērglēniete Inese Mailīte ir Tautas daiļjamata meistare aušanā. Vēl nesen vija vadīja aušanas pulciņu Sarkaņu Amatu skolā.

"Atmiņas par aušanu man ir kopš bērnības," atzīst Ilze. "Mama Ērgļu studijā auda pusperīsieti, es, otrs klases skolniece, spolēju spolētes. Rokdarbi mums ir gēnos. Vecmammai Lidijai 1940. gada Dziesmu svētkos, kas notika Daugavpilī, par izšuto galdautu tika piešķirta zelta medaļa. Medaļu pasniegt gan nepaspēja,

jo ienāca krievu karaspēks, bet galdauts ir saglabājies. Amatniecībai un rokdarbiem mūsu dzimtā ir atvērti visi - kāds darbojas ar dzelžiem, kāds - ar koku, kāds šuj, izšuj, kāds auž."

Mailišu audumu fabrikai Ilze izvirza divus uzdevumus - caur Latvijā dažādos laikposmos izmantoto stellu stāstiemi rādīt tradīcijas senumu, mainību un laikmetīgumu un ikdienā nodarbīties ar gluži praktisku ražošanu. To nodrošinās 1. stāvā izvietotās stelles - divas no tām ir Pētera Vīlumsona radītās: mazās stelles jostu aušanai, ar kurām audusi liela rokdarbniece un radiniece Anna Skaidrīte Gailīte, un mākslinieces Ineses Jakobi dāvātās stelles salvešu, šajā aušanai, turpat arī mūsdienīgās un jaudīgās datorstelles.

No Somijas Ilze atvedusi 12 tūkstošus eiro dārgās datorstelles, pirmās programmējamās stelles Latvijā, kas ražotas firmā "Toika Oy" (otras šobrīd iegādājušies limbažnieki). "Tās ir Vīlumsona

stelleres pēc simt gadiem," komentē jauniete, piebilstot, ka stelles var pārveidot arī par sviru stellēm, ja pēkšņi pazūd vai pietrūkst elektrības. Somijā gatavotajām datorstellēm ir 24 nīšu kārtas, līdz ar to rakstu dažādība arī liela. Turklāt datorstellēm uz 24 nīšu kārtām ir tikai viena pamīna - aušana ir ērta un vienkārša. Galvu vajag piepūlēt vien brīdī, kad programmatūrā tiek zīmēts nītijums un auduma raksts, pēc tam darba process ir atviegots. Kopš steļļu atvešanas uz Ērgļiem audēja jau noaudusi ap 20 brunču, vairākās šalles, galdegas, šaha galdiņu.

Lakati "Vakaram uz ezera" gatavi

Visu trīs "fabrikantu" lielākais kopdarbs ir šobrīd izgatavotie 30 krāšnieji lakati pēc uzņēmēja Artūra Gailīša pasūtījuma. Tie paredzēti populārā pasākuma "Vakars uz ezera" jeb Kāla ezera peldošā restorāna apmeklētājiem.

Aušana un rokdarbi ir Ilzes vaļasprieks cauri laikiem. Viņas pūrā ir segas, šalles, brunči un pilnībā izveidoti trīs Ērgļu tautastērpu komplekti (sev, kā arī mammai). Ar tiem 2017. gadā Vecpiebalgā notikušajā Voldemāra Cīruļa piemiņas balvas latviešu tautastērpu konkursa izstādē audēja pārstāvēja Ērgļu Tautas lietiskās mākslas studiju "Ērgļi", neslēpjot, ka bez mammas padoņa un studijas vadītājas Sandras Laubertes palīdzības un atbalsta šo tērpu nebūtu. Nozīmīgs solis visai dzimtai bija Ineses un Ilzes Mailišu uzņācieni uz Dziesmu svētku tautastērpu skates mēles pagājušajā vasarā.

Savukārt Kuldīgā pirms di-

viem gadiem notikušajā tautas lietiskās mākslas izstādē "Latvijas novadu segas" Ilze piedalījās ar savu simtkrāsu segu. Tautas lietiskās mākslas studiju un rokdarbu pulciņu dalībnieku izstādē "Paklāji, tepiķi un dekori", kas notika Ligatnē, jauniete eksponēja vēl citu austu segu.

"Man dažreiz liekas, ka stelles ir dzīvas. Tās vai nu pieņem cilvēku, vai nepieņem. Ja tu esi pacietīgs un neatlaidīgs, tās tevi pieņem. Ikdienā jāauž pilnīgi viss, lai būtu dažādība, bet man pašai ir milzīgs prieks par radītajiem trim tautastērpiem," atzīst Ilze.

"Esmu cilvēks, kuram ir svarīgi būt savā vietā. Būt Latvijā, Vidzemē un dzimtajos Ērglos. Mana vīzija ir, ka Latvijā ir lieli, skaisti un bagāti reģioni, kuri nes tālāk un glabā savas vērtības. Latviju redzu kā kori ar piecām balsīm, kur ik pa reizei kāds pārstāvis iznāk prieķā un kļūst par diriģēntu - savureiz Kurzeme, savureiz Zemgale, savureiz Latgale, Sēlija un Vidzeme. Mēs tiešām esam interesanti, jo esam tik dažādi! Esmu izvēlējusies iet šo ceļu, jo gribu būt harmonijā ar sevi. Vēlos, lai mēs pieņemtu cits citu tādu, kāds kurš esam, un ne nosodītu tos, kuri dara mazliet savādāk. Katram ir kāda ideja, kāda doma par to, kā viņam dzīvot un strādāt."

Sabiedrības integrācijas fonda

Materiāls sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.